

gift, Garnisonerne vil paaføre Staten, for der er for mig ingen Tvivl om, at der ikke vil gaa ret lang Tid, inden man maa forhøje Lønningerne med et tilsvarende Beløb; lod vi Kommunerne faa dette Beløb, kom vi til at betale to Gange.

Jeg har ikke sagt noget som helst om, at jeg mente, det var en stor eller lille økonomisk Fordel for Garnisonsbyerne at have Indkvartering. Jeg har talt om, at det, der vil ske, hvis vi gennemfører det foreliggende Lovforslag, er, at vi tilfører Byerne en betydelig økonomisk Fordel. Jeg har gjort opmærksom paa, at efter de gældende Regler skal de Byer, der har Indkvartering, selv bære en Del af de med Indkvarteringen forbundne Omkostninger. Jeg har for en enkelt Bys Vedkommende gjort opmærksom paa, at de Byen paahvilende Indkvarteringsomkostninger er godt 10,000 Kr., og at den Skat, den faar, hvis vi regner med 2 pCt. af Befalingsmændenes Lønninger, udgør godt Halvdelen af Beløbet; saa kan det ærede Medlem (Andreasen) ikke nægte, at Købstæderne, hvis Militæret skal svare den fulde Skatteprocent, vil opnaa en Fordel i Forhold til den for Tiden bestaaende, lov-hjemlede Ordning. Hvis det ærede Medlem vil høre min Mening om Fordel eller Ikke-Fordel for Garnisonsbyerne, kan det ærede Medlem maaske erindre, at jeg i sin Tid havde den, jeg kan godt sige, baade Ære og Tilfredsstillelse at foreslaa, at Kommunekassen skulde have haft en Del af den Indtægt, som jeg tror, ikke Kommunen som saadan, men visse Grundejere vilde opnaa. Jeg tror, det er nogle Grundejere, som tager i hvert Fald største Parten af Fordelen — hvis der kan siges at være en saadan — ved Indkvarteringen i en By, og den Fordel, synes jeg, der kunde være Grund til at lade baade Kommunerne og Staten faa Del i. I denne Forbindelse kunde jeg maaske erindre om, at baade Helsingør, Fredericia og Nyborg har stridt drabeligt for at beholde Indkvarteringen, de synes altsaa ikke at være saa meget kede af at bære baade de direkte og de indirekte Udgifter, der er en Følge af Indkvarteringen. Selv en Partifælle af det ærede Medlem, som nu repræsenterer Fredericia (L. Rasmussen), og som ogsaa tidligere har repræsenteret denne Kreds, har, saa vidt mig bekendt, ikke arbejdet for, at Fredericia skulde af med sin Garnison. Og jeg ved ikke rettede, end at ogsaa det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) har kæmpet drabeligt for, at saa

længe vi i det hele taget har Militær, skulde Helsingør beholde sin Garnison.

Jeg skal imidlertid ikke komme dybere ind herpaa; jeg har i det hele taget slet ikke villet ind paa den Side af Sagen, men kun ønsket at gøre gældende, at en Vedtagelse af Lovforslaget betyder en betydelig økonomisk Fordel for de paagældende Kommuner, at Lovens Virkning i al sin Simpelhed kan udtrykkes saaledes: Vi paalægger de militære Personer at betale en Afgift til Kommunerne. De indirekte Udgifter, som disse maatte have til Skolevæsen og Alimentsbidrag, bliver hverken større eller mindre ved, at vi vedtager Forslaget. De er, som de nu en Gang er. Jeg har aldrig benægtet, at der ogsaa for Kommunerne er forbundet indirekte Udgifter med at have Garnison; jeg har kun nævnt de nøgne Tal; som viser, hvilke Udgifter der ligefrem skal affholdes af de paagældende Kommuner Kasser i Henhold til den gældende Indkvarteringslovgivning; de indirekte Udgifter til Skolevæsen, Alimentsbidrag o. s. v. har de selvfølgelig fremdeles. Om man kan sige, at de er blevet større, ved jeg ikke — det er de maaske. I saa Fald kunde der maaske ogsaa være Grund til at sige: Ja, medens de militære skattepligtige ikke skal sættes op til den fulde Skatteprocent, skal de dog yde noget mere, fordi det, der bydes dem, navnlig paa Skolevæsenets Omraade, er bedre end det, der blev budt dem for en Del Aar siden, den Gang de 2 pCt. blev sat.

Jeg skal ikke forlænge Debatten; men jeg har dog villet gøre opmærksom paa, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne tillægger mig Meninger og Udtalelser, som jeg slet ikke har fremført, og som jeg ikke vil vedkende mig.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Til det ærede Medlem (Jensen-Sønderup) kan jeg sige: Tak i lige Maade! det ærede Medlem har tillagt mig nogle Udtryk, som jeg ikke har anvendt. Jeg er mig ikke bevidst at have tillagt det ærede Medlem mere, end han har sagt, og har ikke tilsigtet det.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde erklæret, at der ikke for mit Vedkommende var Tale om noget Hensyn overfor Kommunerne; det er en stor Misforstaaelse. I tidligere Rigsdagssamlinger har jeg Gang